

# சுயமாகத் திரும்பி என்னைப் புகழ்ந்து..



ம.திருவள்ளூர்

# ஊராறாவில் பெண்புகழ்கள்

கவிதைகள்

---

ம.தீருவள்ளுவர்



மதி நிலையம்

---

❑ **Saharavil Shenbagangal**

by **Ma.Thiruvalluvar**

❑ First Edition 2001

❑ **விலை : 25**

❑ Published by **Mathi Nilayam,**

#4(39)Thanikachalam Road,  
Brindavan Appartments, T.Nagar,  
Chennai - 600 017, Ph : 4311838

Chennai -17. ① 4311838

❑ DTP at : **Skill Computers,**

Chennai - 18. ①4350355

❑ Printed at : **Mani Offset,**

Chennai - 5

## தீர்த்தக் கரையினிலே தெற்கு மூலையிலே

- பழநிபாரதி

காதல்

கண்களை உதடுகளாக்கிப் பேசும்  
இதயத்தின் தாய்மொழி.

விண்ணோடும் உடுக்களோடும்  
பிறந்த தமிழ் மாதிரி  
பெண்ணோடும் பூக்களோடும்  
பிறந்த மொழி காதல்.

அதனால்தான் காதலோடு எப்போதும்  
கவிதையும் கலந்தே இருக்கிறது.  
தனக்கே உரிய அகத்துறைப் பாடல்களால்  
தலைநிமிரும் தமிழின் கைகளில்  
இன்றைக்கு ம. திருவள்ளுவர் தனது செண்பகப் பூக்களைச்  
சூடக் கொடுத்திருக்கிறார்.

திருவள்ளுவர் என்கிற பெயரில் எழுதுவதாலோ  
என்னவோ, காதலியின் இரு இதழ்களையும்  
திருக்குறள்களாக நினைத்து முத்தம் வைக்கிறார்.

“ஒவ்வொரு முறையும்  
நீ உதிர்க்கும் புன்னகைக்கு  
வெவ்வேறு விதமாய்  
பொழிப்புரை எழுதுகிறேனே

உனது இரு இதழ்கள் என்ன  
திருக்குறளா?”

என்று இவர் கேட்கிற கேள்வியில் காதலுக்கே உரிய குறும்பு குறுநகை புரிகிறது.

“இன்னுமா நீ  
இதை உணரவில்லை  
எனது இதயம் துடிக்கவில்லை  
உனது துடிப்பை

எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது  
என்பதை”

என்கிற வரிகள், விசாலமான காதல் இதயத்தின் முன்னால் வானம்கூட கையடக்கப் பதிப்பாகிவிடும் உன்னதத்தை உரக்கச் சொல்கின்றன.

மௌனத்திற்குக்கூட மிகப்பெரிய அகராதி தயாரிப்பது; அகராதியைக்கூட அர்த்தமற்றதாக்விடுவது இரண்டும் காதலுக்குத்தான் உண்டு.

“உன்னைக் கண்டபின்

நான்

உறங்குவதுகூட

உன்னைத் தாங்கிவரும்

கனவுகளோடு

கை குலுக்கத்தான்”

என்று தூங்காத காதல், தூங்குவதற்கும் ஒரு காரணம் கண்டுபிடிக்கிறது. காதலில் இந்தக் கனவுநிலை ஒரு இரகசியமான அதிசயம்.

காதலும் கர்ப்பமும் ஒரே மாதிரி. இரண்டையும் ஒளித்துவைக்க முடியாது. ஆணையும் பெண்ணையும் மறுபடியும் குழந்தைகளாக்குகிற தாய்மைதான் காதல்.

“தாய்க்குத்

தன் கரு போன்றது

என்

நெஞ்சுக்குள் உன் நினைவுகள்”

என்று குழந்தைமையும் தாய்மையும் கலந்த ‘மை’ தொட்டு அந்த வரிகளை எழுதியிருக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“ஆச வச்சேன் உன்மேல் - மச்சான்

அரளி வச்சேன் கொல்லையில்”

என்று நாட்டுப்புறப் பெண்ணொருத்தி தன் காதலன் மேல் வைத்திருக்கிற நேசம் நம்மை நெகிழ வைக்கிறது. ஆனால் அந்த நேசத்தைவிடவும் முக்கியமானது காதலில் ஜெயித்தாக வேண்டும் என்கிற வைராக்கியம். அந்த வைராக்கியம் இந்த நூலின் கடைசிப் பக்கங்களில் நங்கூரம் போட்டு நிற்கிறது. அரளி விதைகளை அப்புறப்படுத்திவிட்டு அந்த இடங்களில் செண்பக விதைகளைத் தூவுகிறார் திருவள்ளுவர்.

செண்பகப் பூவின் அழகு அவரது காதலியிடம் இருக்கிறது. செண்பகப்பூவின் வாசம் அவரது கவிதைகளில் மணக்கிறது.

என்றென்றும் அன்புடன்

- பழநிபாரதி

23.6.2001

## நன்றி

- அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்திருக்கும்  
அன்புக் கவிஞர் - பழநி பாரதிக்கும்...
- அவ்வப்போது பிரசுரித்து வந்த  
பத்திரிகைகளுக்கும்  
ஆனந்த விகடன், குங்குமம், சாவி,  
மங்களம், பாக்யா, தாய்

- புரிதலில் கவிஞனாயும்  
புகைப்படக் கலைஞனாயும்  
ஈடுபட்டுப் பாடுபட்ட  
தம்பி - திருச்சி நெல்சனுக்கும்
- அன்பு நண்பர் கவிஞர். யுகபாரதிக்கும்...



கடலின் அலையும் - காற்றின் படலமுமாய்  
உள்ளார்ந்த ஒத்திசைவால்  
உயிர்த்திருக்கும்  
எண்ணற்ற காதல் நெஞ்சங்களுக்கு...

## முன்னுரை

- காதலும் சரி கவிதையும் சரி  
வாழையடி வாழையாய் வளர்வன
- மாறும் என்பதே மாறாதிருப்பது - என்னும்  
மரபு மொழியை, விதியை  
மாற்றி -  
என்றென்றும் மாறிலியாய் நிலைக்கும் உறவு காதல்.
- அதென்னவோ...  
இருபதில் கள்வராய் இருந்தவர்கள் -  
அறுபதில் காவலராய் நடக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்களே..
- காதல்  
பழமைக்கும் பழமை  
புதுமைக்கும் புதுமை  
இளமைக்கு விருந்து  
முதுமைக்கு மருந்து

இன்பத்தில் இணை  
துன்பத்தில் துணை

- காதல் -  
உலகம் முழுமையும் சுழன்று வரும்  
ஒற்றையடிப் பாதை
- வாய் மொழி வேற்றுமைகள்  
உதிர்ந்து போகும் வண்ணம்  
வாலிப உலகம் உச்சரிக்கும் ஒரே தாய்மொழி
- கண்டு பிடிப்புக்களால்  
மாறிக் கொண்டிருப்பது அறிவு  
தொன்று தொட்டுத் தொடர்ந்து வந்து  
நின்று நிலைத்திருப்பது இந்த உணர்வு...
- காதலே கவிதைதான்  
நவீனத்தினூடே இழையும் மரபாய்  
மரபினூடே விளையும் நவீனமாய்...

- சொல்லாத காட்டுக்குள்  
சொல்லெடுத்துக் கூடுகட்டும்
- சொல்லாலான கூட்டுக்குள்  
பொருள் பரப்பி முட்டை இடும்
- அல்லும் பகலும் அடைகாத்துக்  
குஞ்சுகள் பொறித்திருக்கும்
- மனம் நெகிழ்த்தி மாணுட இனம்  
வளர்த்திருக்கும்...
- காதல் -  
தனிமனித விக்கல் மட்டுமல்ல - அது  
சமூகச் சிக்கலும் கூட
- திரிதலல்ல - காதல்  
புரிதல்...

காதல்ல - காதல்

வாழ்தல்...

இறவாதது - காதல்...

- காதல் வாழ்ந்துகொண்டேயிருக்க  
கவிதை வாழ்த்திக் கொண்டேயிருக்கும்
- உள்ளே...  
கருவாய் காதல்  
உருவாய் கவிதைகள்  
அப்போது  
நாட்காட்டியின் படி வருடம் 82  
எனக்கோ வயது 22  
ஏறத்தாழ  
பத்தொன்பதாண்டுகளுக்கு  
முன் உருவாகி  
பத்திரமாய் பாதுகாக்கப்பட்ட  
கவிதைகள்

• இனி...

திருவாய் மலரட்டும்  
வாசக செஞ்சங்கள்  
திருமுகம் வரையட்டும்  
திறந்திருக்கின்றன அஞ்சலகங்கள்...

உள்ளார்ந்த அன்புடன்  
உங்கள்  
ம. திருவள்ளுவர்

முகவரி :

ம. திருவள்ளுவர்  
42/21 முத்து வளாகம், விக்னேஷ்வரா தோட்டம்,  
காந்திசாலை, திருவானைக்கோயில், திருச்சி : 620 005.  
தொலைபேசி : 0431 - 231345  
e mail : t\_valluvar@hotmail.com

- திரைச்சீலை  
விலக்கி நுழையும்  
காற்றில்  
எழுதிப் பார்க்கிறேன்  
உனது முகம்
- எனது மனது  
உனது மனது  
எது அசல் எது நகல்
- நீ இல்லாத இருக்கையில்  
உனை இருத்தி,  
இனி நான் இயம்ப இருப்பதையெல்லாம்  
உன் வாய்வழி  
சொல்லக் கேட்கிறேன்...

- நாளாகளில்  
நேற்றை எதிர்நோக்கி  
இன்றைக் கழிக்கிறேன்...
- அலைஅலையாய் எழும்  
சொற்களைச் சுமந்தபடி  
சிலையென நான் நிற்கையில்...
- வலைவீசி நிற்கும்  
தொலைபேசிக்காரனோ  
விலைபேசி விற்கிறான்...
- பொடியாக்கிப்  
புகுத்த முடியுமா  
மனதை - ஒரு நொடிக்குள்
- மின்னல் தெறித்தோட  
இடியாக இறங்க முனைகிறேன்  
மழையாகிப் பொழிய விழைகிறேன்...



உன்

மனமெல்லாம் நிறைத்து  
வழிய விழைகிறேன்...

- என் எண்ணம் சொல்ல  
வண்ணம் குழைக்கிறேன்...
- அலைவாய் மொழிகேட்க  
கரையோரம் தவமிருக்கிறேன்
- அருவியின் மொழி பயில  
அடிவாரத்தே நடைபயில்கிறேன்
- மழையின் மொழி அறிய  
நனைந்து சிலிக்கிறேன்
- என்னைக் காட்டும்  
ஒரு சொல் தோந்து  
உன்னிடம்  
ஒரு பொழுது வருவேன்...

இருப்பினும்  
மார்பில் உதிர்ந்து  
புரளும் ஒரு துளி  
சொல்ல வல்லதை  
எம்மொழி சொல்லிவிடும்?

- ஒலிக்கிறதா எதிரொலிக்கிறதாவென  
ஐயுறும் படியாய்  
உனது வீணையும் எனது வீணையும்  
ஒன்றையொன்று  
மீட்டிக் கொள்ளும்  
உற்சவம் ஓர் உலக அதிசயம்...
- பிறருக்குப் புலப்படாத  
ஒலிக் குறிப்புகளை  
வசப்படுத்திக் கொள்ள  
நமக்கு யார்தான் கற்பித்ததோ?

- பேச முடியாத போதெல்லாம்  
பேசிக் கொண்டிருப்பதால் தானோ  
பேச வாய்க்கிறபோது  
வாய் பேச  
முடியாது போகிறது...
- கட்டாயம்  
இருவருள் மட்டும் இருக்கட்டும்  
இது  
இறைவனின் இரகசியம்...
- என்னுள் தொடங்கி உன்னுள்ளும்  
உன்னுள் தொடங்கி என்னுள்ளும்  
இறங்கும் பாலத்தை  
விரைவில் கட்டிமுடிப்போம்...
- காலம் வந்து கல்சமக்கும்  
உன் வெளிக்காற்று  
என் உள்காற்றாகும்படி...

## தேவதை

- வந்தாள் வந்தும்  
வராமலே  
  
போனாள் போயும்  
போகாமலே  
  
நின்றாள் நின்றும்  
நில்லாமலே  
  
இருந்தாள் இருந்தும்  
இல்லாமலே
- கேட்டாள் சொன்னேன்  
அவள்  
கேட்கக் கேட்க

சொன்னாள் கேட்டேன்

அவள்

சொல்லச் சொல்ல

- என்ன  
சொல்ல வந்தாளோ - அவள்  
என்ன  
கேட்டுப் போனாளோ
- அவள் சொல்லச் சொல்ல  
சொல்லாததும் கேட்டது  
அவள் கேட்கக் கேட்கக்  
கேட்காததும் கேட்டது
- எல்லாமே  
புரிந்தது போலொரு கணமும்  
எதுவுமே

புரியாததுபோல் மறுகணமும்  
பின்னப் பின்ன  
பின்னமானோம் இருவரும்  
முழுமையாக

- நீ யார் எனக்கென  
நான் கேட்க எத்தனித்தபோது  
நீ யார் எனக்கென  
அவளும்
- இருவர் பதிலும்  
எதிரெதிர் மோதி  
காற்றில் கலந்தது  
கனவுப் பாடலாய்...  
இருந்தும் ஏனோ -
- போனாள்  
போயும் போகாமல்

நிற்கிறாள்  
நின்றும் நில்லாமல்  
இருப்பாள்  
இருந்தும் இல்லாமல்

- சோகத்தோடு இருப்பதும்  
சுகமாய்த்தான் இருக்கிறது

தயக்கத்தோடு வந்தவள்  
தீர்க்கமாய் போகிறாள்  
என்பதால் மட்டுமல்ல...

எப்படி வந்தாளோ  
அப்படியே போகிறாள்  
என்பதாலும்...!

முதல் தொகுப்பான “நடந்து காட்டும் மிதியடி”யிலிருந்து

## தண்டவாள ஜோடி

எனது இரயிலும்  
அவளின் இரயிலும்  
நின்று கொண்டிருக்கின்றன...

என்னை அவள்  
கவனிக்கும் முன்  
எனது இரயில் நகரத் தொடங்கிய  
பொழுதில் எட்டிப் பார்த்தேன்

நகர்ந்தது  
எனதல்ல...  
அவளின் இரயிலென அறிந்தேன்

யாரின் இரயில்  
நகர்ந்தாலென்ன  
இப்போது காணக் கிடைப்பது  
ஒரு ஜோடி தண்டவாளம் மட்டுமே  
- இரண்டாம் தொகுப்பான "செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகளி"லிருந்து



## “ஹைகூக்கள்”

உதடுகளைத் தாழிட்டு  
கண்களுக்குள் நுழையும் கண்கள்  
ஊசிக்குள் நூல்

உதடுகளைத் தளர்த்து  
உதிரட்டும் முத்து  
உள்ளுக்குள் அலைகடல்

பார்த்துக் கொண்டே இருந்திருக்கலாம்  
பேருந்து மட்டும்  
வாராதிருந்திருந்தால்

புறப்படத் தயாராகிறது  
எதிர்திசை இரயில்  
என்னைவிட்டு அவளோடு

ஒன்றை ஒன்று உசுப்பும்  
விரலும் வீணையும்  
அடங்காத அலை எழுப்பும்

என்னோடு நீ  
களிக்கும் பொழுதுகள்  
முயல்கள்

அவள் வந்து கொண்டிருந்தாள்  
நான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன்  
தீபாவளி வந்து கொண்டேயிருக்கும்

- மூன்றாம் தொகுப்பாகிய “முற்றத்தில் வான”த்திலிருந்து

## “ஒத்திகை” - ஒரு தொடர்

நீ

காணக் கிட்டாமல்

நான் மறைய...

நீ தேடி

உனைத் தொலைத்து

என்னைக் கண்டெடுத்துக்

கொண்டு வருகையில்

நான் கண்டுபிடித்துக் காட்டவேண்டும்

உன்னையே உனக்கு

அதுவரையில்

தொடர்ந்திருக்கும்

ஒருவருக்குள் ஒருவர்

ஒளிந்துகொண்டு ஓயாமல்

இருவரும் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும்

இந்தத் தேடல் ஒத்திகை...

இருமுகம் அந்ருகமரதல்...



...அவள்  
இமை அசைக்கிறாளா  
அல்லது  
இசை அமைக்கிறாளா?

...அவள்  
சுமை குறைக்கிறாளா  
அல்லது  
சுகம் நிறைக்கிறாளா?

உன்

ஒரு ஜோடி விழிகள்

என்னுள்

வெளிச்ச விதைகளை

விதைத்த போதுதான்

முதன் முதலாய்

நான் விழித்துக் கொண்டேன்..

- இன்று -

உன் புன்னகைக் கிரணங்களில் தான்

என் பொழுதுகள்

புலர்கின்றன...

உன் பார்வைகள்  
தூவும்  
பனிப் பூக்களில்  
நனையும்  
மாத்மெல்லாம்  
மார்கழிகள்...

உனது குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து  
எனது வீணை  
ஓய்வெடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது - என்பது  
உனக்குத் தெரியாது

வருடத்திற்கொரு முறை  
வருவதே 'வசந்தம்'...  
எனக்கோ  
நீ வரும் கணமெல்லாம்  
வசந்தமே

உன்  
நினைவுகள் நடந்து நடந்து  
என்  
நெஞ்சுக்குள்  
ஓர் ஒற்றையடிப் பாதையே  
உருவாக்கிவிட்டதை - இன்னுமா  
அறியவில்லை நீ...



சரி...

ஒவ்வொரு முறையும்

நீ

உதிர்க்கும் புன்னகைக்கு

வெவ்வேறு விதமாய்

பொழிப்புரை எழுதுகிறேனே

உனது

இரு இதழ்களென்ன

திருக்குறளா?

நீ

பாளையாய் சிரிக்கையில்

இந்தப் பாலையும் துளிர்க்கிறது...

நீ

தூரத்தில் நிற்கும்போதே

சாரலடிக்கிறது...

நீ

கண்ணைசைத்த போது

காற்றில் மட்டுமா

கணல் பரவியது?

தென்றலில் தீயிட்டு

திரும்பிப் பாராமல் போனால் எப்படி?

இழப்பை ஈடுசெய்ய

இன்னொரு முறை -

இங்கே பார்த்து விட்டுப்போ...

என்

இரவுத் துறைமுகங்கள்

காத்திருக்கின்றன...

உன்னைச்

சுமந்து வரும்

கனவுக் கப்பலுக்காக மட்டும்

எப்போது நீ அறியப் போகிறாய்....

என்னைக் கடந்து செல்லும்

நிமிடங்களெல்லாம்

உன்னைச்

சுமந்து செல்பவை தான்

என்பதை...

வாடும் வரையல்ல -  
நீ சூடும் வரை வாழ விருப்பம்  
உன் தோட்டத்தில் பூவாய்;

உன் -  
இதயத்தில் இல்லையென்றாலும்  
கூந்தலிலேனும்  
கொஞ்சநேரம்  
குடியிருக்கலாமல்லவா

இன்னுமா நீ  
இதை உணரவில்லை...

எனது இதயம் துடிக்கவில்லை -  
உனது துடிப்பை  
எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது  
என்பதை...

உன்னைக் கண்டபின்  
நான்  
உறங்குவது கூட  
உன்னைத் தாங்கி வரும்  
கனவுகளோடு  
கை குலுக்கத்தான்...

களவு புரிந்தவன் காத்திருக்கிறேன்...

சகியே...  
ஒளியும் காற்றும்  
உயிர் வாழ  
அவசியம் - என  
அறிந்துமா  
உன் வரவை  
ஒத்தி வைத்திருக்கிறாய்?

வாக்முழலத்தோடு சரணடைய...

உன்

பொன் விரல்களால் விலங்கிடு

என்னை உன்

கண்களுக்குள் சிறையிடு

உன்

இதயத்தை

உனக்குத் தெரியாமல்

திருடியதற்காக என்னைச் சபி...

உன்

உள்ளக் குகையினுள்

என்னைத் தள்ளி

ஆயுள் தண்டனை அவசியம் அளி...

உன் கண்களே - நான்

இந்த உலகைக் காண உதவும்

கம்பி ஜன்னல்களாகட்டும்





இரு முகம்  
ஒரு முகமாதல்...



என் முகம் பார்த்து  
உன் முதல் நகை  
அவிழ்ந்த போது  
என் - இரு கைகளும்  
இறக்கைகளாயின...

காற்றோடு  
கை குலுக்கினேன் - அது  
தென்றலானது  
முகிலுக்கு  
முத்தமிட்டேன் - அது  
மயிலானது  
மூன்றாம் பிறையோ -  
உன் முகமொண்ட  
என் முகம் கண்டதும் முழுநிலவானது.

இப்பொழுதெல்லாம்  
என் விழிகளுக்குத்  
தெரியவில்லை வானம்...

மறைந்திருப்பவை  
மேகங்களல்ல...

உலாப் போகும்  
உன்  
நிலா முகங்கள்...

அன்பே...

'என் கண்ணில் நீ' - என்று  
எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்...

உண்மை நாடி

உன்னிடம் வந்தால்

உன் கண் காட்டுவதும்

உன்னைத் தான்

பேதையே...

நீ அலைக்கழிப்பது

என்னையல்ல...

ஓர் அறிவியல் உண்மையை!

ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டெனத்தான்  
உணர்த்தினர் ஆரம்பப் பள்ளியில்...

இன்று -

உன்னையும் என்னையும்

கூட்டிச் சேர்த்தால்

ஒன்றாகவே உணர்கிறேனே...

கணக்கு வராது எனக்கு

என்பது உண்மை தானோ?

நதிக்கரையில்

பிறந்தது

இன்றைய சரித்திரம் - அறிவாய்

நமக்கிடையில்

வளர்வது

நாளைய சரித்திரம் - அறிவாயா?

நீரால் மட்டுமே

சூழப்பட்டிருப்பது

தீவென்றால்...

உன்னால் மட்டுமே

சூழப்பட்டிருக்கும்

என்னை என்னென்பது?

பூகோளமே தவிக்கிறது

புரியாமல்...

உன்

கை தொடத் தேவையில்லை...

காலடி ஓசைகளே போதுமானவை

என்

கதவு திறக்க...

இலையுதிர் காலமே இல்லையென்றானதும்

வசந்தமோ இரட்டிப்பானதும் -

உன் வருகைக்குப் பிறகு -

இந்த வருடத்தில் நிகழ்ந்த

பருவ மாற்றங்கள்...

உன்னைத் தேடித் தேடியே  
என்னைத்  
தொலைத்துக் கொள்கிறேன்...

பின் -

உன் கண்களுக்குள் தான்  
என்னையே நான்  
கண்டெடுக்கிறேன்...

நீ பாதை  
நான் பாதம் - இல்லை...

நீ விழி  
நான் ஒளி... இல்லை இல்லை

நீயொரு பாதம்  
நானொரு பாதம்

ஆம்...  
புதியதோர் உலகு நோக்கிய  
நம்  
புனித பயணத்திற்கு...



நீ நிலவு  
நான் வானம் - இல்லை

நீ பறவை  
நான் சிறகு - இல்லை இல்லை

நீயொரு சிறகு  
நானொரு சிறகு

ஆம்...  
வாழ்ந்து பார்க்கத் துடிக்கும்  
அதோ - அந்த  
வானம்பாடிக்கு...

தாய்க்குத்  
தன் கரு போன்றது  
என்  
நெஞ்சுக்குள் உன் நினைவுகள்

உயிரா...  
உடனே தருகிறேன் உற்சாகமாய்....

தயவு செய்து  
உன்னைக் கேட்டு மட்டும்  
என் உயிரை  
வாங்கி விடாதே...

மாலைப் பால் நிலவில் - அதி  
காலைப் பனித் துளியில் - இடை  
வேளை மனக் கிளையில்  
பூவாய் - காயாய் - கனியாய்  
பூப்பாய் - காப்பாய் - கனிவாய்  
- நீ - நீ - நீ -

என்னால் இனி இயலாதது  
இறப்பைத் தவிர்த்தல் மட்டுமல்ல...

உன்னைச் சுற்றும் பொருட்டு  
தன்னைத் தானேயும் சுற்றிக் கொண்டு வரும்  
என் நினைவுகளைத்  
தவிர்த்தலும் தான்.

A black and white photograph of a railway track. The tracks run from the bottom of the frame towards the top, where they cross each other. The tracks are made of wooden sleepers and metal rails. The ground between the tracks is covered with gravel or ballast. The background is slightly blurred, showing more of the track and some vegetation.

இடையினில்  
பீர்வு முகங்காட்டல்

உன்னைப் பிரிந்த பின்  
மாறியிருப்பது  
நாட்காட்டி மட்டுமே  
நானல்ல...

நாளாக நாளாக  
மெலிவது  
நாட்காட்டி மட்டுமல்ல  
நானும்தான்.

அன்று  
உன் கண்கள் இட்டன  
முடிச்சுகள்....

அவிழ்த்துப் பார்த்தால்  
இன்றென்  
இதயம் நிறையக் கவிதைகள்...

அங்கே

உன் பாதங்கள்

பயணிக்கும் பாதையிலெல்லாம்

பனித்துளிகள் மட்டுமல்ல -

என்

கண்ணீர் துளிகளுமல்லவா

கலந்திருக்கின்றன...

உன்னைத்  
தேடிச் செல்லும் மேகங்கள்  
அலைந்து களைந்து  
என் வீட்டு வாசலில்  
மழைத்துளிகளாய் வந்திறங்குகின்றன...

உன்னைத் தேடிச் செல்லும்  
தென்றல் -  
ஊரெல்லாம் உலவிவிட்டு  
புயலாகத் திரும்பிவந்து  
என் வீட்டுப் பூட்டை  
உடைக்கிறது...



உன்னைத்  
தேடிச் செல்லும் நிலா  
இரவைக் கடந்து வந்து  
பனித்துளியாய் மாறி  
என்  
பாதங்களை நனைக்கிறது...

அதுசரி...  
என்னுள்ளிருந்து புறப்பட்டு  
உன்னைத் தேடிச் செல்லும்  
நினைவின் யாத்திரையெல்லாம்  
எனக்குள்ளேயே வந்து  
முடிவடைகின்றனவே ஏன்?

என் பார்வை  
பிறர் மீது பட்டுவிடக் கூடாதென்று  
என் கண்கள்  
அணிந்து கொண்ட பர்தாதான்  
இந்தக் கண்ணீர் தோரணங்கள்

திசையெல்லாம்  
தேடித் தேடி  
அலைந்து களைத்த  
என் விழிகளின்  
வியர்வைத் துளிகள்தான்...  
இந்த கண்ணீரின் அணிவகுப்பு...

நம் உறவு -  
நம் பிரிவு  
இரண்டில் - ஏதோ ஒன்று  
என் கண்களுக்கு  
அளித்திருக்கும் பரிசுகள்  
இந்தப் புதிய இமைகள்...  
கண்ணீர் திரைகள்...

மீன்கள் -  
நீரில் வாழ்பவை எனில்  
மீன்கள் தாம்  
என் கண்களும்...

பகலெல்லாம்

உன்

நினைவுகள் -

என் நெஞ்சை

அசைபோடுகின்றன...

இரவெல்லாம்

உன்

கனவுகள் -

என் கண்களை

அடைகாக்கின்றன...

பொழுதும் நானும் -

ஒருவரையொருவர்

போக்க முடியாமல்

நடக்கின்றோம்

தெரியுமா உங்களுக்கு?

நான்  
சுவைப்பதாக நினைத்துத்தான்  
அவள் சமைக்கிறாள் அங்கே...

அவள்  
சமைப்பதாய் நினைத்துத்தான்  
நான் சுவைக்கிறேன் இங்கே...

தடாகமாய் விரியும்

என்

விழிகளைப் பார்ப்பவர்கள்

வியந்துரைக்கிறார்கள்

அதில் உன்

தாமரை முகம் தெரிகிறதென்று...

உன்

கண்கள் தந்த காயங்கள்

இங்கே

கவனமாகக் காப்பாற்றப்படுகின்றன...

புண்கள் - இங்கே

மீண்டும் மீண்டும்

புதுப்பிக்கப் படுகின்றன...

தயவு செய்து - நீ  
தபால் எழுதித் தொலைத்துவிடாதே

மறந்தும் நீ  
மருந்திட்டு விடாதே  
காயங்களைத்  
தழும்புகளாய் தவறவிடாதே...

உன்னைத்

தொடர்ந்து வருவது - உன்

நிழலல்ல - நான்.

என்னைச்

சுற்றி வளைத்திருப்பது

காற்றல்ல - நீ

அடி கண்மணீ...

நான்

அடிக்கடி யோசிப்பது...

என் உயிரைப் பிரிந்தும்

எப்படி நான்

உயிர் வாழ்கிறேன் என்றுதான்...



# கர்தல் வரையுமீ தீருமுகம்



சுரங்களின்  
சங்கமச் சுகமறியா  
சஹாராக்களே...

சப்திக்க மட்டுமே தெரிந்த  
சம்மத சங்கீதம் புரியாத  
சருகுகளே...

காணும் இடமெல்லாம்  
கானல் நீரானால்  
காதல் வேர் - எப்படி  
காலூன்றும்

பரந்த மனப்பரப்பைத்  
தேடிக் காணாது -  
விரிந்த மணற் பரப்பில்  
வீழ்ந்துவிட்ட - விதைகளிரண்டின்  
விசம்பல் இது கேளீரோ...

கோபமுற்றிருப்போரே...கேளுங்கள்  
குண்டு வீசுவதானால் - கூறுங்கள்

நான் தான் நாகசாகி  
அவள் தான் ஹிரோஷிமா.

நரகத்தில் வேண்டுமாயினும்  
நிச்சயிக்கப்பட்டும்

எங்களை மட்டும்  
இணைத்து விடுங்கள்...

யாரேனும் எம்மைச்  
சபிக்க மாட்டார்களா?

என்னை -  
மனித இனமே  
இல்லாத ஒரு தீவாய்...

அவளை -

அங்கே  
புனிதமான ஒரு பூவாய்...

ஒரு முகத்தின்  
இரு விழிகளா - இல்லை

ஒரு ஊரின்  
இரு வழிகளா - இல்லை

ஒரு உயிரின்  
இரு உருக்களா - இல்லை

ஒரு உருவின்  
இரு நிழல்களா - இல்லை

ஒரு பறவையின்  
இரு சிறகுகளா - இல்லை

ஒரு நதியின்  
இரு கரைகளா - இல்லை... இல்லை...

இரண்டறக் கலந்து விட்ட  
பாதிகள் நாங்கள்.

நாங்கள்

நயகராவை நாடப் போவதில்லை...

தண்டவாளங்களைத்

தலையணையாக்கிக் கொள்ளப் போவதில்லை

கயிறால் உயிரைக்

கழற்றிக் கொள்ளப் போவதில்லை..

ஆலகாலத்தைத் தேடி

அலையப் போவதில்லை..

சகாராவிலும் நாங்கள்

செண்பகங்களாய்த்தான் சம்பவிப்போம்.

ஏசுவைப் போன்றே  
புனிதமானதுதான்  
எமதுறவும்...

ஏசுவையே தண்டித்த நீங்கள்  
எங்களையா  
மன்னிக்கப் போகிறீர்கள்?

சிலுவையில் அறையுங்கள்  
என்னை...

அதற்கு முன் -  
சிலுவையாய் ஆக்குங்கள் அவளை.





கஜல் வடிவில்...  
காதலின் வலிகள்



- எல்லோர்க்கும் பிடிக்கும் - இரவை  
ஏனோ  
எனக்கு மட்டும் பிடிக்கவில்லை  
பகலின் முடிவை - ஒரு  
பொன்மாலைப் பொழுதை - ஏனோ  
எனக்குப் பிடிக்கவில்லை...

(எல்லோர்க்கும்...)

- உன்னை - உன் வீட்டுக்கும்  
என்னை - என் வீட்டுக்கும்  
அனுப்பிப் பிரிக்கும் - இரவை எனக்கு  
எப்படிப் பிடிக்கும் - என்  
இருதயம் எப்படித் துடிக்கும்?

(எல்லோர்க்கும்...)

- உன்னைப் பார்க்கும் பகலில்  
சித்திரை வெயிலும் கொதிக்கவில்லை; - ஏனோ  
உன்னைக் காணா இரவில்  
மார்கழிக் குளிரும் சுகிப்பதில்லை...

இரவின் மடியில் தலை சரித்தாலும்  
விடியல் தேடியே விழித்திருப்பேன்...  
இமைகளைத் திறந்தே துடித்திருப்பேன்...  
இரவைத் தொலைக்க இடம்பார்ப்பேன்...  
கிழக்குக்கு என் முகம் கிழக்காக - தினமும்  
கதிருக்கு முன்பே நான் எழுவேன்...

(எல்லோர்க்கும்...)

- நிலவைக் காண - என் நிலவைக் காண  
புலரும் பொழுதில் கண்விழிப்பேன்;  
போகும் பொழுதைப் பார்த்திருப்பேன்; - அதனைப்  
போக்கியபடி விழி பூத்திருப்பேன்...  
எல்லோர்க்கும் வரும் கனவு  
எனக்கேனோ வருவதில்லை;  
எல்லோர்க்கும் வரும் நிலவு  
எனக்கேனோ தெரிவதில்லை...

(எல்லோர்க்கும்...)

உறங்கினால் தானே கனவு தரும்...  
விழித்தால் தானே வானும் வரும்...  
உறக்கமும் இல்லை; விழிப்பும் இல்லை...  
இனம் புரியாத இடைவெளியில் - என்  
மனமது தவழும் வனவெளியில்...

(எல்லோர்க்கும்...)

பனித்துளிபோலே திரண்டிருப்பேன் - நான்  
முட்களின் மீதும் படர்ந்திருப்பேன்  
தனித்தே தினமும் துடித்திருப்பேன்;  
தவமெனப் பொழுதைக் கழித்திருப்பேன்  
உன் முகந்தேடி - யுகங்கழிப்பேன்; - என்  
உயிர் கொண்டு - உயிரை அளந்திருப்பேன்

(எல்லோர்க்கும்...)

வருவாயா... நீ வருவாயா...  
வருவாய்தான் எனக்கு நீ வருவாய்தான்...  
தருவாயா... நீ தருவாயா... .. என்  
வாழ்வுக்குப் பொருளை - நீ தருவாயா...

(எல்லோர்க்கும்...)

- எவன் சொன்னான்...  
 சுகமென்று எவன் சொன்னான்... - காதலைச்  
 சுகமென்று எவன் சொன்னான்?  
  
 ஒரு சோகத்தின் உச்சத்தை  
 ஒரு துன்பத்தின் எச்சத்தை  
  
 எவன் சொன்னான் - சுகமென்று  
 எவன் சொன்னான்...
- விபத்தா ஆபத்தா...  
 காதல்  
 விபத்தா ஆபத்தா...  
 இருவர் விரும்பி ஒருவருள் ஒருவர்  
 வீழும் விபத்தா?  
 இளைய மனதில் அரும்பி மலரும்  
 இனிய ஆபத்தா?

(எவன் சொன்னான்...)

பருவ வயது தரும் உருவ மயக்கமா? - இரு

துருவ ஈர்ப்பினால் துடிக்கும் இயக்கமா?

மாறி மாறி மனதைக் கவ்வும் அலைவாய்ச் சலனமா?

மீறி மீறித் தோன்றித் தூண்டும் ஆசைநோயின் அவலமா?

(எவன் சொன்னான்...)

களவு கொடுத்து

- களவு செய்து

- காவலில் வைக்கும்

- மூத்த சூத்திரமா?

காதல்

என்றென்றும் நின்று

- இதயத்தை ஆளும்

- இளைய சாசனமா?

(எவன் சொன்னான்?)

சந்தித்தால் புன்னகை

சிந்தித்தால் கண்ணீர்

காதலிக்கும் மனம் பேதலிக்கும்

கடவுளைக் கூடத் தூதனுப்பும்...

இது போதையா  
பழம் பாதையா?

மனதை காயமாக்கும் உபாதையா? - அதனை  
கணப்பொழுதில் மாயமாக்கும் தேவ போதையா?

விடைபெறும் தருணமெல்லாம் மரணித்து  
மறுபடி பார்க்கையில் உயிர்தெழுந்து.... ஒ..

(சுகமென்று...)

3

● நான் தான் ஹிரோஷிமா  
அவள் தான் நாகசாகி  
முதல்துளி முத்தத்துளி  
மறுதுளி ரத்தத் துளியாக -  
மூன்றாம் உலகப்போரின் முதல் பலியுமாவோம்  
நான்காம் உலகின் முதல் பயிருமாவோம்  
கருகிப் போனாலும் மணப்போம் - நாங்கள்  
காலமானாலும் பிறப்போம்

(நான் தான்...)

காகிதப் பூக்களல்ல - மணக்கும்  
காதல் பூக்கள் நாங்கள்  
இரு மனம் கூப்பி வணக்கம் சொல்வோம் - நாங்கள்  
திருமணம் புரிய வாழ்த்துச் சொல்வீரா?  
தேசத்தின் மீது பாசம் கொண்ட வாசப் பூக்கள் நாங்கள்  
தேசமே எங்கள் முன்னணி - காதல்  
வாசமே எங்கள் பின்னணி

- (நான் தான்...)

தீபத் தென்றல் நாங்கள் - உங்கள்  
கோபப் புயலில் சிக்கி சாபம் பெறலாமா?  
நீங்கள்  
ஊதி அணைத்துக் கொண்டாட நாங்களென்ன  
உங்கள் பிறந்த நாள் மெழுகுகளா?  
கொஞ்சம் யோசியுங்களேன்... எங்களை நேசியுங்களேன்

- (நான் தான்...)

வேர்களே...

உங்கள் வாழ்வின் விழுதுகள் நாங்கள்

உங்கள் பாதையின் பூக்கள் நாங்கள்

நாங்கள் எங்ஙனம் முட்களாவோம்...

ஒன்றுமட்டும் உரக்கச் சொல்வோம்;

நானைய உலகை நாங்கள் வெல்வோம்

ஏனெனில் காதலென்பது...

- தன்னையறிவது

காதலென்பது - தன்னலமற்றது

காதலென்பது - தன்னம்பிக்கை

காதலென்பது - தலைமை ஏற்பது

காதலென்பது - மலர்ந்து மணப்பது

காதலென்பது - ஆக்கவல்லது

காதலென்பது - ஊக்கந்தருவது



காதலென்பது - வாழ்வின் ஆளுமை

காதலென்பது - கொண்டாட்டம்...

வோர்களே வாழ்த்துக் கூறுங்கள்...

விழுதுகள் நாங்கள் வாழத் துடிக்கின்றோம்...

நான் தான் ஹிரோஷிமா

அவள் தான் நாகசாகி...





அரளி விதைகளை  
அப்புறப் படுத்திவிட்டு அந்த  
இடங்களில் செண்பக விதைகளைத்  
தூவுகிறார் திருவள்ளுவர்.  
செண்பகப் பூவின் அழகு அவரது  
காதலியிடம் இருக்கிறது. செண்பகப்  
பூவின் வாசம் அவரது கவிதைகளில்  
மணக்கிறது.

-பழநிபாரதி

மதி நிலையம்